

Bioforsk Rapport

Bioforsk Report

Vol. 4 Nr.68, 2009

Vegetasjonskartlegging av Muddvær

Vegaøyen verdensarv, Vega kommune i Nordland

Annette Bär og Thomas Holm Carlsen

Bioforsk Nord Tjøtta

www.bioforsk.no

Hovedkontor/Head office
Frederik A. Dahls vei 20
N-1432 Ås
Tel.: (+47) 40 60 41 00
post@bioforsk.no

Bioforsk Nord
Tjøtta
8860 Tjøtta
Tel.: (+47) 40 60 41 00
tjotta@bioforsk.no

Tittel/Title:

Vegetasjonskartlegging av Muddvær, Vegaøyan verdensarv, Vega kommune

Forfatter(e)/Author(s):

Annette Bär og Thomas Holm Carlsen

Dato/Date: 12.06.2009	Tilgjengelighet/Availability: Åpen	Prosjekt nr./Project No.: 4210093	Saksnr./Archive No.:
Rapport nr./Report No.: 4 (68) 2009	ISBN-nr./ISBN-no: 978-82-17-00506-3	Antall sider/Number of pages: 21	Antall vedlegg/Number of appendices: 1

Oppdragsgiver/Employer: Vega kommune	Kontaktperson/Contact person: Rita Johansen, Stiftelsen Vegaøyan verdensarv
--	---

Stikkord/Keywords: Vegetasjonskartlegging, Vegaøyan verdensarv	Fagområde/Field of work: Arktisk landbruk og utmark
--	---

Sammendrag:

Muddværet ble vegetasjonskartlagt for å få oversikt over de botaniske verdiene. Vegetasjonstyper etter Fremstad (1997) er framstilt på kart og rapporten inneholder i tillegg en artsliste over registrerte planter.

Kartleggingen skal brukes som grunnlag for en senere utarbeiding av en skjøtselsplan for området og ses i sammenheng med tidligere kartlegginger og utarbeiding av skjøtselsplaner for Vegaøyan verdensarvområde (bl.a. Hatten m.fl. 2007; Hatten & Carlsen 2007a,b).

Land/Country:	Norge
Fylke/County:	Nordland
Kommune/Municipality:	Vega
Sted/Lokalitet:	Muddvær

Godkjent / Approved

Prosjektleder / Project leader

.....
Håkon Sund, Avd. leder

.....
Thomas Holm Carlsen

Forord

Vegetasjonen på Muddvær ble kartlagt på oppdrag av Vega kommune, finansiert av midler fra Stiftelsen Vegaøyan verdensarv. Kartleggingen skal brukes som grunnlag for senere utarbeiding av skjøtselsplan for området og ses i sammenheng med tidligere kartlegginger og utarbeiding av skjøtselsplaner for Vegaøyan verdensarvområde.

Muddværet ble befart av Thomas Holm Carlsen og Annette Bär 31. juli 2008. Under feltbefaring ble de fleste øyene besøkt, men under kartleggingsarbeidet har vi konsentrert oss om de største øyene som Muddværlandet (hovedøya), Trælvikøya, Segeløya, Brennøya, Ørnøya, Måsøya og Gangerøya.

Vi takker Stiftelsen (og kommunen) på Vega for finansiering og Sverre Nilsen for båtskyss under befaring.

Innhold

---

1. Sammendrag.....	3
2. Innledning.....	4
3. Områdebeskrivelse.....	5
3.1 Geografiske og økologiske forhold.....	5
4. Metode.....	8
4.1 Kartlegging av vegetasjon.....	8
5. Resultater.....	9
5.1 Hovedtrekk i vegetasjonen.....	9
5.2 Delområdene.....	9
5.2.1 Muddværlandet.....	9
5.2.2 Lammøya.....	11
5.2.3 Trælvikøya.....	12
5.2.4 Segeløya.....	13
5.2.5 Brennøya.....	14
5.2.6 Ørnøya.....	14
5.2.7 Måsøya.....	15
5.2.8 Gangerøya.....	15
5.2.9 Holøya og holmer vest for Gangerøya.....	16
5.2.10 Svernøya.....	16
5.3 Vegetasjonstyper og arealstørrelse.....	18
5.4 Utfordringer.....	18
5.5 Avsluttende vurdering.....	19
6. Referanser.....	20
7. Vedlegg.....	21

1. Sammendrag

Muddværet ble vegetasjonskartlagt for å få oversikt over de botaniske verdiene. Vegetasjonstyper etter Fremstad (1997) er framstilt på kart og rapporten inneholder i tillegg en artsliste over registrerte planter.

Kartleggingen skal brukes som grunnlag for senere utarbeiding av en skjøtelsesplan for området og ses i sammenheng med tidligere kartlegginger og utarbeiding av skjøtelsesplaner for Vegaøyan verdensarvområde (bl.a. Hatten m.fl. 2007; Hatten & Carlsen 2007a,b).

2. Innledning

Vegaøyen verdensarvområde som fikk sin status etter vedtak i UNESCO i 2004, ligger i Vega kommune og er en del av Helgelandskysten i den sørlige delen av Nordland fylke. Vegaøyen består av mer enn 6500 små øyer, holmer og skjær, men også deler av hovedøya, Vega, er med i verdensarvområdet. Verdensarvområdet er på 1037 km². Av dette er 69 km² landareal. UNESCOs innskrivingstekst er konsis, og framhever grunnlaget for verdensarvstatusen som ligger i kulturlandskapet som er skapt av fiskerbondens mangesysleri med landbruk, fiske og ærfugl.

Fra tidligere å være bebodd, er øygarden i Vega i dag så godt som helt fraflyttet og brakklagt, med unntak av hovedøya Vega og naboøya Ylvingen. Siden Vega fikk verdensarvstatus har interessen for å ta områdene i bruk økt de siste par årene. Omkring femti øyer beites i dag med sau. Storfé beiter på to øyer. Landskapet i øygarden er i dag under gjengroing, og mange biologiske, kulturhistoriske og landskapsestetiske verdier er truet.

Hensikten med vegetasjonskartleggingen av Muddværet har vært å få oversikt over de botaniske verdiene. Kartleggingen skal brukes som grunnlag for senere utarbeiding av en skjøtelsesplan for området og ses i sammenheng med tidligere kartlegginger og utarbeiding av skjøtelsesplaner for Vegaøyen verdensarvområde (Hatten m.fl. 2007; Hatten & Carlsen 2007a,b) .

3. Områdebeskrivelse

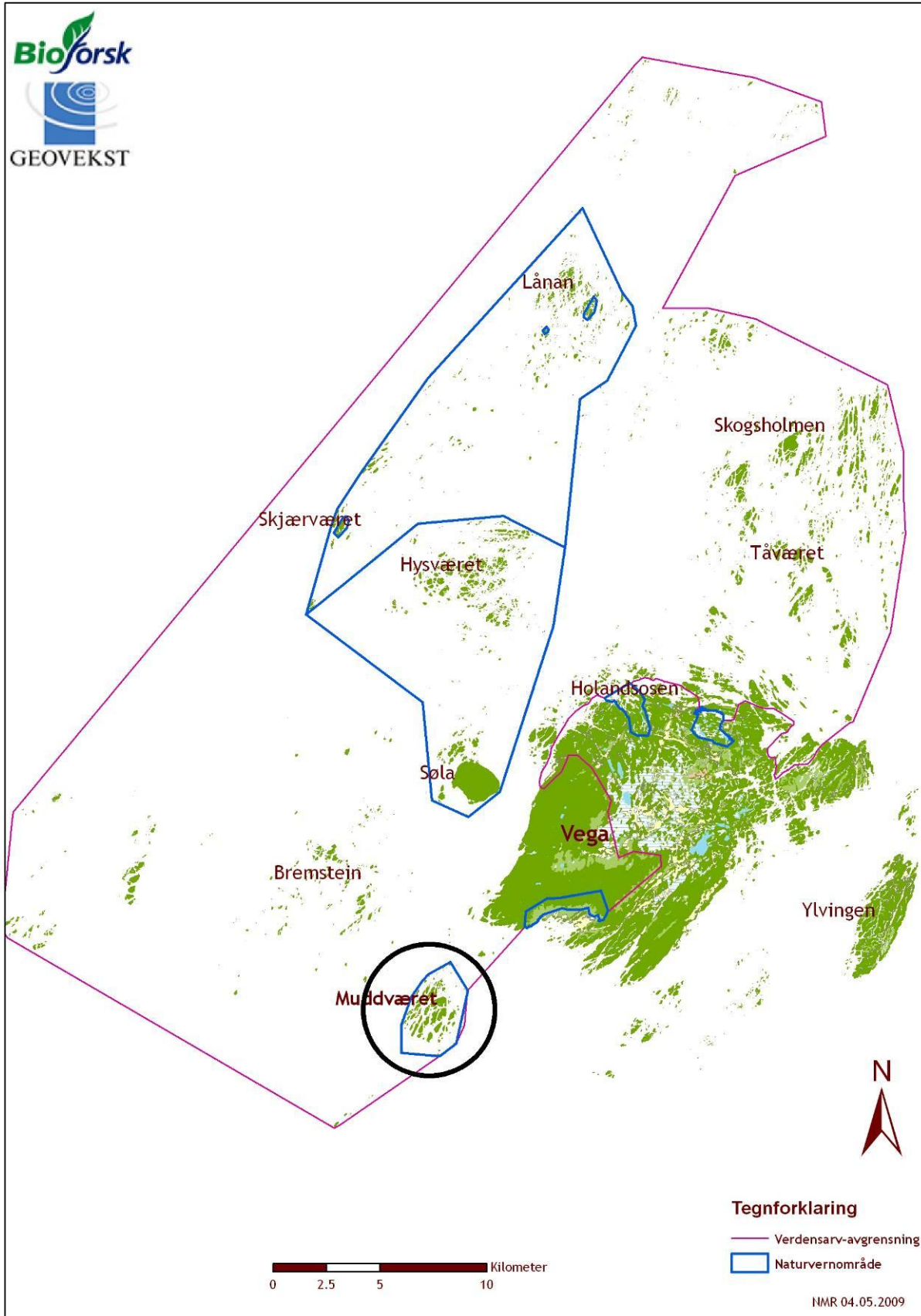

3.1 Geografiske og økologiske forhold

Muddvær er en kompakt liten øygruppe, ca. 5 km sørvest for Vega. Den består av bergkolløyer som strekker seg i NØ/SV-retning med grunne sund imellom. Holmene på vestsiden av øygruppen er forholdsvis lave med høyde på rundt 8-15 m, mens de holmene som ligger i midten og på østsiden former bergkoller med en høyde mellom 30-40 m. Berggrunnsart er hovedsakelig granitt som er et forholdsvis fattig substrat. Mange av holmene har veldig skrint jordsmonn, spesielt de som ligger på yttersiden mot åpent hav. De fleste holmene er dekt med en fattig utforming av lynghei som domineres av røsslyng, krekling, einer, blokkebær og lav.

Området ligger i overgangen mellom klart oseanisk seksjon, humid underseksjon (O3h) og klart oseanisk seksjon (O2), med milde vintre og kjølige somre (Moen 1998). Øygruppen ligger eksponert for påvirkning fra havet.

Hovedøya kalles Muddværlandet hvor bebyggelsen ligger. De største holmene i været er Lammøya, Trælvikøya, Segeløya, Brennøya, Ørnøya, MåsøyaHorsøya, Steinsøya, Flatøya, Gangerøya og Holøya. Oversiktskart over Muddværrets beliggenhet er vist i Figur 1.

Figur 1: Oversiktskart over Vegaøyen verdensarvområde. Muddværet er markert med svart sirkel.

Figur 2. Oversikt over Muddværet (Geovekst).

4. Metode

4.1 Kartlegging av vegetasjon

Kartleggingen av vegetasjonen ble gjennomført ved feltbefaringer kombinert med tolking av ortofoto fra Norge i bilder (www.norgebilder.no). Muddværet ble befart 31.juli 2008 av Thomas Holm Carlsen og Annette Bär. Under feltbefaring ble de fleste øyene besøkt, men i kartleggingsarbeidet har vi konsentrert oss om de største øyene som Muddværlandet, hovedøya, Trælvikøya, Segeløya, Brennøya, Ørnøya, Måsøya og Gangerøya.

Kartleggingsenhetene i Fremstad (1997) ble brukt til å lage vegetasjonskart. Der det har vært behov har vi laget egne samletyper av vegetasjon. På bakgrunn av manuskart utarbeidet i felt er det laget vegetasjonstypekart ved hjelp av GIS-programmet ArcGis med bakgrunnskart fra GEOVEKST sin kartdatabase. I tillegg har vi sammenstilt en artsliste over karplanter registrert i felt som finnes i vedlegget.

Tidligere registreringer fra havstrandsundersøkelsene (Elven m.fl. 1988) ble også benyttet under vegetasjonskartlegging.

5. Resultater

5.1 Hovedtrekk i vegetasjonen

Muddværet representerer hovedsakelig fattige lyngheiutforminger som varierer i artssammensetning med forskjellige fuktighetsgrad og jorddybde. På de fleste besøkte øyene finnes det også små tjønn, rik vannvegetasjon og vikar med tangvollvegetasjon.

5.2 Delområdene

5.2.1 Muddværlandet

Vegetasjonssammensetning på arealene rundt husene skiller seg ut i forhold til alle andre holmene i Muddværet. Vegetasjonen er sterk forstyrret, hovedsakelig på grunn av vånd. Som følge er vegetasjonssammensetningen preget av en- og toårige plantesamfunn med forekomst av bl.a. strandbalderbrå, pengeurt, lintorskemunn, nattogdag, stakkekarse, vrangdå og øyentrøst (Figur 3 og 4). På fuktige steder med åpen vegetasjonsdekke finnes det relativt store forekomster av islandkarse, en plantegeografisk interessant art med noen få påviste voksesteder, derav i Vegaøyan verdensarvområde. På Muddvær ble arten registrert for første gang under vår kartlegging i 2008.

Figur 3. Forstyrret kulturmark med engpreg rundt husene på Muddværlandet. Bildet ble tatt fra bebyggelsen mot nord (foto: A. Bär).

Figur 4. Nattogdag (øverst t.v.); lintorskemunn og strandbalderbrå (øverst t.h.); islandkarse (nede t.v.); spor etter vånd og erosjon (nede t.h.) (foto: A. Bär og T.H. Carlsen).

Stor våndaktivitet har ført til at det finnes større åpninger i vegetasjonsdekke hvor jordsmonnen er erosjonsutsatt (Figur 4).

I nordenden av øya og sør for bebyggelsen er arealet gjengrodd med mjøddurt som dominerer artssammensetning. I de mindre forstyrrete områder i sør finnes det en fattig utforming av fuktig lynghei med mye røsslyng, krekling, blokkebær og skrubbebær. I de fuktigste partiene øker moseandelen i bunnsjiktet og det finnes også bl.a. myrmaure, myrhatt og moltebær. Den fuktige lyngheiotformingen opptrer i mosaikk med den forstyrrete kulturmarkstypen og sammen med noen flekker som domineres av mjøddurt (Figur 5).

Figur 5. Arealer nord- og sør for bebyggelsen er gjengrodd med mjødurt (øverst t.v.) (foto: A.Bär); Arealer sør for bebyggelsen på Muddværlandet viser en mosaikk av forstyrret kulturmarksvegetasjon, fuktig hei og flekkvis dominans av mjødurt: utsikt fra sørenden nordover (øverst t.h.); nordenden med utsikt sørover (nede t.v.) og på sørenden (nede t.h.) (foto: T.H. Carlsen).

5.2.2 Lammøya

Lammøya som ligger nordøst for Muddværlandet fremstår med en forholdsvis homogen vegetasjonssammensetning: fuktig lynghei av røsslyng- blokkebær utforming. Dekningsgraden av vegetasjonsdekke er forholdsvis høy.

5.2.3 Trælvikøya

Øya og holmene på vestsiden sørover er dekket av fattig kystlynghei og i drag finnes det flere små sumper og tjønn. (Elven m.fl. 1988). Den fattige lyngheien består av en mosaikk av tørr lynghei karakterisert ved stor andel av røsslyng, krekling, lav og en del einer, og fuktig lynghei hvor lav har mindre dekning til fordel for blokkebær, molte og starrarter. Fordelingen av de to typene er i stor grad avhengig av forekomst av skrinne (tørre) partier og tykkere jordsmonnlag ofte i forsenkninger. Spesielt i de skrinne partiene stikker berget fram og kan ha opp til 30 % åpninger i vegetasjonsdekke.

Figur 6. På Trælvikøya er dekket av en mosaikk av fuktig og tørr lynghei. I midten av øya finnes det et lite plantefelt med sitkagran. Sumpvegetasjon er utbredt i forsenkninger rundt tjønn (foto: A. Bär).

I midten av øya finnes det et lite plantefelt med sitkagran og i nærheten står noen spredte furutrær, bjørk og rogn.

Sør for plantefeltet ligger det tre tjønn. Spesielt den minste tjønna har rikelig sumpvegetasjon med forekomster av bl.a. myrhatt, rusttjønnaks, flaskestarr, grøftesoleie, bekkeblom, myrmaure, rødsvingel og brunrot. Det sentrale og våteste arealet er dekket med bukkeblad. I flere mindre tjønn på øya finnes det også hesterumpe og andemat.

Strandvegetasjonen dekker bare små arealer, for det meste strandberg og noe tangvollvegetasjon. Vegetasjonsutformingen er representativ for øyer med fattig, hard berggrunn langs kysten (Elven m.fl. 1988). Som strandvegetasjon ble det registrert strandmelde, vårskrinneblom, strandbalderbrå, vrangdå og gåsemure.

Også Trælvikøya er preget av vånd, men i mindre grad en hovedøya.

5.2.4 Segeløya

Segeløya er dekt av fattig lynghei som i utgangspunktet er en tørr lyngheitype, men som har innslag av noen fuktighetskrevede arter som molte. Generelt sett er artssammensetningen dominert av røsslyng, krekling, skrubbær og reinlav.

Figur 7. Tjønn i midten av Segeløya med piggnoppbestand (øverst) (foto: T.H. Carlsen); forlengelse av tjønna med dvergsøleie, myrhatt, fjæresivaks og kransalger (spp) (t.v.); Tjønna og våtmark ligger mellom skrinne partier dominert av tørr lynghei (nederst) (foto: T.H. Carlsen).

I midten av øya finnes det et drag som går i sørvest-nordøst retning med tjønn- og sumpvegetasjon. Her forekommer myrhatt, stolpestarr, fjæresivaks, våskrinneblom, trollurt og dvergssoleie samt piggknopp, vasshår, småblærrot og kransalge (spp). Forekomsten av kransalger består av flere arter som ikke ble nærmere artsbestemt under befaringen.

På grunn av en veldig tørr sommer i 2008 var den nedre tjønna nesten uttørket.

Horsøya, Steinsøya og Flatøya viser samme type lynghei av fattig utforming med en god dekning med reinlav som tyder på tørre forhold.

5.2.5 Brennøya

Figur 8. Utsikt fra Segeløya mot Brennøya som ligger i bakgrunn som en forholdsvis høy bergkulle på østsiden av Muddværet (foto: T.H. Carlsen).

Brennøya domineres av fattig lynghei. Jordsmonnet er forholdsvis skrint og resulterer i en tørr lyngheiuforming hvor røsslyng, reinlav, noe einer og krekling, og i fuktigere arealer litt molte og moser vokser. Nakent berg stikker fram på de mest skrinne partiene hvor vegetasjonen ikke dekker mer enn 60 % av arealet.

5.2.6 Ørnøya

Vegetasjonen på Ørnøya er artsfattig og domineres av krekling, røsslyng, blokkebær og noe einer og reinlav. Røgn finnes spredt på øya. Vegetasjonstypen klassifiseres som tørr lynghei. Delvis er det så skrint at ikke mer enn 50 % av arealet er dekket med vegetasjon.

5.2.7 Måsøya

På Måsøya er vegetasjonsdekket forholdsvis tett uten så store partier hvor berget stikker fram. Artssammensetningen domineres av røsslyng, krekling, blokkebær og molte. I tillegg forekommer noe reinlav bregner og eier. Vegetasjonstypen ble karakterisert som tørr lynghei-type med innslag av fuktighetskrevende arter.

5.2.8 Gangerøya

Vegetasjonen danner en mosaikk av tørr lynghei med røsslyng-kekling-lav-utforming og fuktig lynghei-type dominert av røsslyng, blokkebær, molte og forekomst av slåttestarr. I fuktige partier hvor vegetasjonsdekke ikke er tett finnes det islandskarse og forglemmegei sp. Strandaster og fjærekoll ble registrert i strandsonen. I grunne tjønn vokser det hesterumpe og bulter med stolpestarr.

Figur 9. Tjønn med hesterumpe i nordenden av øya.

5.2.9 Holøya og holmer vest for Gangerøya

Holøya og holmene vest/nordvest for Gangerøya ligger på yttersiden av Muddværet. Her finnes det fuglegjødset vegetasjon som opptrer i mosaikk med tørr lynghei med røsslyng, krekling-lav-utforming. Jordsmonnet er veldig skrint og spesielt i de flateste partiene og langs yttersiden mot vest stikker berget fram.

Figur 10. Utsikt fra vestsiden av Gangerøya mot nordvest til Holøya i bakgrunn (foto: T.H. Carlsen).

5.2.10 Svennøya

På de to holmene vest for Muddværlandet forekommer også fuglegjødset kystvegetasjon, her i mosaikk med forstyrret kulturmark og i sør med en tørr lyngheitype med røsslyng, krekling og reinlav i tillegg.

Figur 11. Vegetasjonstypekart for Muddvær, Vegaøyane verndensarvrområde.

5.3 Vegetasjonstyper og arealstørrelse

Tabell 1. Registrerte vegetasjonstyper (etter Fremstad 1997) og arealstørrelse. Se også vegetasjonstypekart, se Fig. 11.

Kort	Vegetasjonstype	Areal [daa]
G12c	Våt/fuktig, middels næringsrik eng, mjødurte utforming	15,2
H1c	Tørr lynghei, røsslyng-slåttestarr-torvull utforming	447,9
H1d	Tørr lynghei, røsslyng-krekling-lav utforming	96,5
H1d/H3a	Tørr lynghei, røsslyng-krekling-lav utforming/ Fuktig lynghei, røsslyng-blokkebær utforming	328,3
H1d/X2	Tørr lynghei, røsslyng-krekling-lav utforming/ Fuglegjødset kystvegetasjon	82,8
H3a	Fuktig lynghei, røsslyng-blokkebær utforming	29,9
H3a/lx	Fuktig lynghei, røsslyng-blokkebær utforming/ Forstyrret kulturmark på gammelt innmark	63,0
I7	Plantefelt	2,3
lx	Forstyrret kulturmark på gammelt innmark	22,6
lx/X2	Forstyrret kulturmark på gammelt innmark/Fuglegjødset kystvegetasjon	26,5
lx/X2/H1d	Forstyrret kulturmark på gammelt innmark/Fuglegjødset kystvegetasjon/Tørr lynghei, røsslyng-krekling-lav utforming	14,5
		Sum = 1129,5

5.4 Utfordringer

I dag er den største utfordringen på Muddvær den enorme våndaktiviteten som fører til store ødeleggelser av vegetasjonen. Det finnes store åpninger i vegetasjonsdekke spesielt på hovedøya hvor disse partiene blir utsatt for erosjon. Siden det er ganske skrint på alle øyene er faren stor for at jordsmonn blåses bort og bart berg tar til å stikke fram. Erosjonsfaren er størst på hovedøya hvor vegetasjonen allerede er forstyrret.

Sitkaplanting ble registrert bare på Trælvikøya. Plantefeltet er forholdsvis lite og avgrenset. Vi har ikke sett mange nye planter slik som på andre plasser i verdensarvområde slik at spredningsfare vurderes å være liten. Likevel må man følge med om sitka sprer seg i området i årene framover.

Med unntak av hovedøya, Muddværlandet, fantes det få tegn på gjengroing. Bare noen unge trær (hovedsakelig rogn og bjørk) ble registrert. Arealbruk inkl. beitehistorie ble ikke undersøkt i forbindelse med vegetasjonskartleggingen og derfor gis det ingen anbefalinger i denne rapporten.

5.5 Avsluttende vurdering

Utforming av kystlynghei på Muddvær er artsfattig, men karakteristisk for næringsfattig berggrunn uten kalkinnhold. Vegetasjon er interessant knyttet til tjønn, sump og fuktige partier hvor bl.a. islandskarse ble registrert.

6. Referanser

- Alm, T., Elven, R. & Fredriksen, K. 1987. Bidrag til karplantefloraen på Nordlandskysten-2. Polarflokken 11 (2).
- Elven, R., Alm, T., Edvardsen, H., Fjelland, M., Fredriksen, K.E. & Johansen, V. 1988. Botaniske verdier på havstrender i Nordland. A Generell innledning. Beskrivelser for region Sør-Helgeland.- Økoforsk Rapport 2A, 1-334.
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. - NINA temahefte 12: 1-279.
- Hatten & Carlsen 2007a. Skjøtselsplan for øya Skjærvær. Vegaøyen verdensarv, Vega kommune i Nordland. Bioforsk Rapport 2 (98). 22s.
- Hatten & Carlsen 2007b. Skjøtselsplan for øya Søla. Vegaøyen verdensarv, Vega kommune i Nordland. Bioforsk Rapport 2 (99). 22s.
- Hatten, L., Carlsen, T.H. & Sickel, H. 2007. Skjøtselsplan for Skogsholmen. Vegaøyen verdensarv, Vega kommune i Nordland. Bioforsk Rapport 2 (97). 27s.
- Lid, J. & Lid, D.T. 1994. Norsk flora. Sjette utgave. Det Norske Samlaget.
- Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss.

7. Vedlegg

Oversikt over vedlegg

Nr	Emne
----	------

1	Artsliste for karplanter på Muddvær
---	-------------------------------------

Vedlegg 1. Artsliste for karplanter på Muddvær

Norske navn	Latinske navn
Andemat	<i>Lemna minor</i>
Bekkeblom	<i>Caltha palustris</i>
Bitterbergknapp	<i>Sedum acre</i>
Blåbær	<i>vaccinium myrtillus</i>
Blåklokke	<i>Campanula rotundifolia</i>
Blokkebær	<i>Vaccinium uliginosum</i>
Brunrot	<i>Scrophularia nodosa</i>
Bukkeblad	<i>Menyanthaceae trifoliata</i>
Dikeforglemmegei	<i>Myosotis laxa ssp. cespitosa</i>
Dunbjørk	<i>Betula pubescens</i>
Dvergsoleie	<i>Ranunculus pumilus</i>
Einer	<i>Juniperus communis</i>
Engfrytle	<i>Luzula multiflora ssp multiflora</i>
Enghumleblom	<i>Geum rivale</i>
Engsoleie	<i>Ranunculus acris ssp. acris</i>
Fjellrapp	<i>Poa alpina</i>
Fjørekoll	<i>Armeria maritima</i>
Fjøresivaks	<i>Eleocharis unigelumis</i>
Flaskestarr	<i>Carex rostrata</i>
Følblom	<i>Leotodon autumnalis</i>
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>
Gåsemure	<i>Potentilla anserina</i>
Geitsvingel	<i>Festuca vivipara</i>
Grøftsoleie	<i>Ranunculus flammula</i>
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Gulflatberg	<i>Lathyrus pratensis</i>
Gullris	<i>Solidago virgaurea</i>
Harestarr	<i>Carex ovalis</i>
Havstarr	<i>Carex paleacea</i>
Havsivaks	<i>Schoenoplectus maritimus</i>
Hestehavre	<i>Arhenatherum elatius</i>
Hesterumpe	<i>Hippuris vulgaris</i>
Høymole	<i>Rumex longifolius</i>
Islandskarse	<i>Rorippa islandica</i>
Kattefot	<i>Antennaria dioica</i>
Klourt	<i>Lycopus europeus</i>
Kransalg sp.	<i>Chara sp.</i>

Krekling	<i>Empetraceae nigrum</i>
Kvann	<i>Angelica archangelica</i>
Kvassdå	<i>Galeopsis tetrahit</i>
Kvitkløver	<i>Trofolium repens</i>
Kvitmaure	<i>Galium boreale</i>
Lintorskemunn	<i>Linaria vulgaris</i>
Lodnerublom	<i>Draba incana</i>
Løvetann sp.	<i>Taraxacum cf. coll.</i>
Markjordbær	<i>Fragaria vesca</i>
Maurarve	<i>Moehringia trinervia</i>
Mjødurt	<i>Filipendula ulmaria</i>
Molte	<i>Rubus chamaemorus</i>
Myrfiol	<i>Viola palustris</i>
Myrhatt	<i>Potentilla palustris</i>
Myrmaure	<i>Galium palustre</i>
Myrmjølke	<i>Epilobium palustre</i>
Myrsaulauk	<i>Triglochin palustris</i>
Myrsnelle	<i>Equisetum palustre</i>
Nattogdag	<i>Viola tricolor</i>
Nordlig strandbalderbrå	<i>Matricaria maritima</i>
Nyresoleie	<i>Ranunculus auricomus</i>
Pengeurt	<i>Thlaspi arvense</i>
Piggknopp sp.	<i>Sparganium sp.</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Rogn	<i>Sorbus aria</i>
Rome	<i>Nartheicum ossifragum</i>
Rosenrot	<i>Rhodiola rosea</i>
Røsslyng	<i>Calluna vulgaris</i>
Rundsoldogg	<i>Droseraceae rotundfolia</i>
Rustsivaks	<i>Blysmus rufus</i>
Ryllik	<i>Achillea millefolium</i>
Saltsiv	<i>Juncus anceps</i>
Salturt	<i>Salicornia europaea</i>
Sitkagran	<i>Picea sitchensis</i>
Skjoldbærer	<i>Scutellaria galericulata</i>
Skogstjerne	<i>Trientalis europaea</i>
Skrubbær	<i>Cornaceea suecica</i>
Slåttestarr	<i>Carex nigra ssp. nigra</i>
Småbærrot	<i>Utricularia minor</i>
Småbjønnskjegg	<i>Trichophorum cespitosum</i>

Småengkall	<i>Rhinanthus minor</i>
Smalkjempe	<i>Plantago lanceolata</i>
Stakekarse	<i>Barbarea stricta</i>
Stjernestarr	<i>Carex echinata</i>
Stolpestarr	<i>Carex nigra ssp. juncella</i>
Storengkall	<i>Rhinanthus serotinus</i>
Stornesle	<i>Urtica dioica ssp. dioica</i>
Strandbalderbrå	<i>Matricaria maritima</i>
Strandkryp	<i>Glaux maritima</i>
Strandmelde	<i>Atriplex littoralis</i>
Strandstjerne	<i>Aster tripolium</i>
Sveve sp.	<i>Hieracium sp.</i>
Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>
Tettegras	<i>Pinguicula villosa</i>
Tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>
Torvull	<i>Eriophorum vaginatum</i>
Trollurt	<i>Circaea alpina</i>
Trådsiv	<i>Juncus filiformis</i>
Tunarve	<i>Sagina procumbens</i>
Tunrapp	<i>Poa annua</i>
Tusenblad	<i>Myriophyllum alterniflorum</i>
Tyttebær	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>
Vårskrinneblom	<i>Arabis thaliana</i>
Vassarve	<i>Stellaria media</i>
Vasshår sp.	<i>Callitriche sp.</i>
Vendelrot	<i>Valeriana sambucifolia</i>
Vier sp.	<i>Salix sp.</i>
Vill-lin	<i>Linum catharticum</i>
Vrangdå	<i>Galeopsis bifida</i>
Øyentrøst sp.	<i>Euphrasia sp.</i>